

ANY XXII - NÚM. 183 - SETEMBRE 2001 - PREU 300 PTA.

la farga

revista de Salt

Agenda

Activitats del mes

Relació de cursos i cursets que es portaran a terme a la Casa de Cultura les Bernardes la temporada 2001-2002: Llengua anglesa, Llengua Francesa, L'entorn operatiu Microsoft Windows/2000, Introducció a Internet, Gimnàstica de manteniment, Curs d'Automassatge, loga, Curs de respiració, Curset terapèutic per deixar de fumar, Arts aplicades, Labors, Llengua anglesa per a nens, Curs de tast de vins, cursos de cuina, Pràctiques de comunicació oral (saber parlar), Fotografia, Patchwork, Taller de pintura. Matriculacions a partir del 18 de setembre, de 5 a 8 de la tarda. Per a més informació, cal telefonar al número 972 234695.

Relació d'activitats i cursos que es portaran a terme al Centre Cultural i Artístic Nou Espiral durant la temporada 2001-2002: Psico-Dansa, Dansa Clàssica i Creativa, Hip-Hop, Circ, Dansa Africana, Dansa del Ventre, Dansa Contemporània, Barra Clàssica, Acondicionament físic per ballarins, Flamenco, Capoeira, loga, Tai-Chí, Silat, Percussió Africana, Percussió Llatina, Percussió Flamenca, Didgeridoo, Castanyoles i cursets trimestrals de sevillanes, salsa i balls de saló. Per obtenir més informació, cal telefonar al número 972 242999.

Relació de cursos de llengua catalana, organitzats pel Consorci per a la Normalització Lingüística, des del Servei Municipal de Català de Salt: Entendre i parlar (B1 i B2), coneixements elementals orals i escrits (I1), coneixements mitjans orals i escrits (S1), parlar en públic, grups de conversa. Per obtenir més informació, cal trucar a l'Ajuntament de Salt, 972 249191

III Trobada de l'Eix. Dies 15 i 16 de setembre. Activitats centrades en el medi natural de Salt i a la Girona històrica. Hi participen: Club Piragüisme de Salt, Club Arquers de Salt, Nou Espiral, Amics dels Gegants de Salt, Safareig Teatre, Diablers d'en Pere Botero.

Del 17 al 23: Setmana del jubilat - Exposicions de treballs manuals, petanca.

Dia 23: Dinar de Germanor al Casal de Jubilats de Salt.

Assessoria laboral per a joves i borsa de treball

L'assessoria laboral per a joves és un servei que cada dimarts a la tarda s'ofereix a l'Estació Jove de Salt, de 4 a 8 de la tarda.

Aquesta assessoria va destinada als joves de Salt que busquen feina, que tenen problemes laborals o que tenen algun dubte respecte a l'entorn laboral. El servei està obert a totes les empreses de Salt que busquin treballadors per cobrir els llocs de treball. Els serveis específics que s'ofereixen des de l'assessoria són:

- Borsa de treball
- Redacció de currículums
- Assessorament en tècniques de recerca de feina
- Assessorament en matèria de creació d'empreses
- Assessorament laboral en general

El servei és totalment gratuït. Cal que us adreceu a l'Estació Jove de Salt, els dimarts de 4 a 8 de la tarda. També podeu trucar al tel. 972 40 50 07 o enviar un correu electrònic a l'adreça: pjsalt@ddgi.es.

GARATGE INTERNACIONAL

ROBERT VIDAL, SA.

CONCESSIONARI

Alfa Romeo **FIAT** LANCIA

Editorial

Onze de Setembre

No farem, ara i aquí, una ressenya històrica sobre el que es commemora al nostre país en aquesta data, escollida com a Festa Nacional.

Volem compartir amb vosaltres, lectors, una reflexió sobre com els partits anomenats majoritaris han anat desactivant, descafeïnant, aigualint, any rera any, sistemàticament, tot aquell sentiment col·lectiu, tota aquella immensa càrrega de reivindicació que els catalans havíem concentrat, no fa tant de temps, en la celebració d'aquest dia.

Un sentiment tan arrelat, tan estès, tan general, però, també podia ser una càrrega explosiva tan extraordinàriament potent que els partits no s'han vist amb cor de canalitzar, de liderar, de vertebrar, per la por de perdre'n el control, i perquè la pèrdua del control d'aquest sentiment podia comportar-los perdre el poder, i això sempre ha estat, per a molts polítics, més important que perdre el país.

Així, observem, amb la part vergonyosa que ens toca, com premeditadament i amb la utilització de tots els mitjans mediàtics a l'abast del poder, escudant-se en la prudència, la convivència, l'oportunitat, la conjuntura política del moment o les necessitats nacionals, s'ha anat manipulant, vergonyosament, aquell sentiment nacional, aquell esclat de senyeres a gairebé tots els balcons, aquella munió de gent disposada a reivindicar "un país-una nació", s'han anat ofegant amb l'aplicació de la vella recepta utilitzada per la dictadura per desactivar el Primer de Maig, "coros i danzas", toros i futbol, o sigui, en versió "barretina", sardanes, havaneres i una pel·lícula (amb una mica de nom) a la televisió.

Per això, ara, ni tan sols la gent s'esgarrifa quan llegeix als diaris o veu als noticiaris televisius que els qui manen han consentit, passivament (o fins i tot entusiasmats) que el govern espanyol ens vagi desfent Catalunya. Recordem que a Catalunya no tenim companyia d'electricitat, ni de gas, ni de telèfon, no tenim autopistes gratuïtes i les concessions de les autopistes de pagament s'allarguen, graciosament, per tal de mantenir-nos sotmesos a aquest "impost revolucionari" per sempre més. Aviat ens acabaran de desfer el territori amb una infraestructura que, abans de néixer, ja serà obsoleta, com el TAV, i no parlem del projectat i aprovat "robatori solidari" de l'aigua de l'Ebre, per regar els hivernacles i camps de golf construïts en deserts del sud.

No podem quedar-nos passius, indiferents. Cal que reaccionem, si tots ens posem a treballar podrem refer, no pas de seguida, ja ho sabem, ni que sigui una petita part d'aquell sentiment nacional que ens han robat. De moment proposem, modestament, que tothom pengi senyeres al balcó, com un petit pas per a un llarg camí, com un senyal que encara som vius.

"Que tremoli l'enemic, quan veurà la nostra ensenya".

EL CONSELL DE REDACCIÓ

Editorial

3

Història

4

Entrevista

6

Ensenyament

8

La Gent Gran

11

Cultura

13

Salut

14

Natura

15

Opinió

16

Esports

18

Informació municipal

19

Cartes

20

Gastronomia

21

Poti-poti

22

LA FARGA NO SE SOLIDARITZA NECESSARIAMENT AMB LES OPINIONS EXPRESSADES EN ELS ARTICLES SIGNATS.

LA FARGA AUTORITZA LA REPRODUCCIÓ DELS ARTICLES, SEMPRE I QUAN SE N'INDIQUI LA PROCEDÈNCIA.

PREMI TRES DE MARÇ DE 1989

ANY XXI - NÚM. 183 SETEMBRE 2001

EDITA: Casal de Jubilats de Salt

CONSELL DE REDACCIÓ: Joan Boada i Reig, Agapit Alonso i Pont, Ma Helena Romagós i Ribot, Helena Olivella, Ramon Torramadé i Garcia, Andreu Bover i Pagèspeitit, Salvador Sunyer i Aimeric, Jaume Garcia i Navarra, Anna Bonal i Pardo, Àngela Mollera i Casellas, Ramon Ponsatí i Ventura i Àngels Mir i Casas

COL·LABORACIONS: M. Assumpció Colomer, Escola d'Adults de Salt, Ferran Márquez, Helena Olivella, ABS SALT, Andreu Bover, Josep Boó, Camina Mira i Observa, Ma Carme Bover i Bugarac

CORRECCIÓ I ESTIL: Toni Rusalleda

FOTO PORTADA: 11 de setembre

DISTRIBUCIÓ: Pitu Geli i Josep Palmarola

ADMINISTRACIÓ: Joan Boada

INFOGRAFIA: JJ Comunicació

IMPRESSIÓ: Impremta Pagès, S.A.

DIPÒSIT LEGAL: GI - 356 - 79

SUBSCRIPCIÓ ANUAL: 1.800 PTA

Història

Salt

Memòria del temps

Vista del carrer de la Princesa, actualment carrer Major. (Foto: J.B. (1899-1919). Arxiu d'imatges de l'Ajuntament de Salt. Fons Pau Masó i Fàbrega). Plaça del Pi. (Foto: Josep M. Oliveras 2000).

Això es deu al fet que gairebé la pràctica totalitat de les mutacions econòmiques, socials, urbanístiques, etc. que Salt i el seu entorn han experimentat, han tingut lloc durant el darrer segle i mig, en plena època fotogràfica. Durant gairebé dos mil·lennis, des de les primeres vil·les agrícoles romanes fins a la industrialització dels anys 1840, passant pel document de l'any 833, on apareix

Les fotografies antigues reflecteixen els canvis com en cap altre tipus de document, i sovint hom desitjaria que hi haguessin imatges de l'any 1600, 1500 o encara de més enrera. Però, encara que aquest desig es fes realitat i la fotografia hagués estat inventada fa molts segles, en el cas de Salt la percepció que podem tenir del passat no es modificaria gaire.

per primera vegada el nom de Salt, parlem d'un poble de modestes proporcions, disposat a l'entorn de l'església parroquial i amb uns quants masos escampats per la plana, dedicat a proveir el mercat de Girona de productes agrícoles, amb una població màxima de dos-cents habitants, nombre que ja no serà superat fins a la moderna industrialització protagonitzada per la indústria tèxtil a mitjan segle XIX.

Salt. Memòria del temps recull una vintena de postals de Salt. La meitat de les fotografies, en blanc i negre, procedeixen de l'Arxiu d'imatges de l'Ajuntament de Salt. Les altres deu van ser realitzades per a aquesta edició pel fotògraf saltenc Josep Maria Oliveras i Puig.

És el primer volum d'una col·lecció que ha editat l'Ajuntament de Salt

amb la voluntat d'esdevenir un instrument de difusió i alhora de creació i preservació d'aquest patrimoni col·lectiu, a partir de la recuperació de les imatges ja existents i de la incorporació de nous reportatges actuals a l'Arxiu d'imatges de l'Ajuntament de Salt.

Es tracta d'un recorregut essencialment urbà pel nostre poble. Un viatge en el temps al llarg del segle XX. Memòria de l'actualitat i del passat materialitzada en aquest joc de postals per a les generacions futures, per a la nostàlgia dels que han conegut una part d'aquesta història i per a la curiositat i descoberta d'aquesta als més joves.

En la presentació del treball, l'alcalde de Salt, Jaume Torramadé, ens explica i ens diu:

"Un recorregut pel temps i l'espai,

Plaça de la Constitució, actualment plaça de la Vila. (Foto: J.B. (1899-1919). Arxiu d'imatges de l'Ajuntament de Salt. Fons Pau Masó i Fàbrega). Plaça de la Vila. (Foto: Josep M. Oliveras 2000).

El carrer Llarg i plaça de Sant Jaume. (Foto: J.B. (1899-1919). Arxiu d'imatges de l'Ajuntament de Salt. Fons Pau Masó i Fàbrega). Teatre de Salt. (Foto: Josep M. Oliveras 2000).

Vista aèria de la fàbrica Coma Cros (Foto: autor desconegut (c.1930). Arxiu d'imatges de l'Ajuntament de Salt. Fons Coma Cros). Vista general de Salt amb la Coma Cros al fons. (Foto: Josep M. Oliveras 2000).

d'oest a est i del passat a l'actualitat. Des del barri vell, amb l'emblemàtica església de Sant Cugat, fins al final del Veïnat, passant per carrers, places i indrets, deturant-nos en alguns dels nostres edificis més notables: la torre de la Farga, la fàbrica Coma i Cros, la Casa de la Vila..., participant en la joia franca i espontània d'una berenada a les Deveses d'uns avantpassats, o permetent-nos admirar el domini dels caiacs al Ter d'una jove generació de saltencs. Les fotos històriques ens evocuen un temps que no hem viscut. Les imatges noves, llampants de modernitat, ens permeten calibrar el encerts i els desençerts del progrés. La comuni-

cabilitat de les imatges permet als nous saltencs saber com era i com és avui la ciutat, convertint-les en un instrument d'integració personal i social, creador d'uns referents que tots compartim i que conformaran el futur de cadascú".

Aquest patrimoni fotogràfic saltenc s'ha confegit mercès a la col·laboració de moltes persones que, altruïstament, han fet donació de fotografies velles que tenien guardades a casa o a l'empresa, o bé, ens les han deixat per tal de poder reproduir-les. Els hem de felicitar pel seu gest generós i desinteressat que contribueix decisivament a l'enriquiment del nostre patrimoni documental. Però també

ens cal continuar treballant en la recollida, la conservació i la difusió de tot tipus d'imatges (fotografies, vídeos o pel·lícules) que ens mostrin els canvis i els fets més destacables ocorreguts no només en èpoques molt reculades, sinó també al llarg de tot el segle XX.

M. ASSUMPCIÓ COLOMER I ARCAS

FOTOS: ARXIVERA MUNICIPAL DE SALT

Entrevista

Maria Bramont i Gamell, presidenta de la Penya Blaugrana El Ter de Salt

Vaig estudiar a les Dominiques de Salt fins a vuitè i després vaig fer Jardí d'Infància al Politècnic, aclareix la Maria, que ara fa de mestressa de casa, però que fins que va néixer la seva segona filla, ara fa dos anys, tenia una merceria.

La Maria presideix la Penya Blaugrana El Ter de Salt des que va ser elegida en l'assemblea celebrada per aquesta entitat el passat mes de juny, poc després de la defunció de la seva tia, Paula Bramont, que havia presidit la penya des que va fundar-la ara fa 16 anys. La resta de membres de la junta de l'entitat, que es reuneix un cop al mes, són: Carles Terribas i Roca, vicepresident primer; Josep Riera i Palahí, vicepresident segon; Joan Ventura i Julià, tresorer; Ricard Bramont i Plana, secretari; i Montse Galceran i Freixa, Antònia Gibert i Restudis, Maria Moré i Fortià, Anna Bové i Pardo i Anna Ventura i Moré, vocals.

Jo sóc presidenta perquè el mes de

març es va morir la meua tia i la seva junta em va demanar que assumís aquest càrrec per garantir una continuïtat en la gestió de l'entitat, comenta la Maria, que destaca que actualment compten amb 220 associats, una xifra que suposa el rècord de la penya, que l'any 1998 tenia 120 socis.

Organitzem un autobús de 60 places cada cop que el Barça juga al seu camp, que sempre s'omple, i, a més, cada temporada seguim l'equip en dos desplaçaments de la lliga, un dels quals acostuma ser a Sant Sebastià, relata la Maria, que assenyala que, a més de les sortides als partits, la penya també organitza un dinar o sopar per commemorar el final de la temporada, convida a un berenar a tota la mainada que el diumenge de la Festa Major assisteix a la Feixina i contracta tots els partits que donen del Barça els canals de televisió de pagament per tal de retransmetre'ls en el local de l'entitat, que es troba situat davant de Can Panxut.

Dels socis de la penya, la Maria assegura que n'hi ha d'edats compreses entre els 7 i els 80 anys, que entre un 30 i un 40% són dones i que la majoria també són socis del F.C.Barcelona. Hi ha socis del Barça que no van als partits i que deixen el carnet a algun altre associat a la penya, explica la Maria, que creu que aquesta dinàmica no canviarà massa quan la junta del Barça posi en marxa un dels seus projectes: treure al mercat les entrades dels socis que no assisteixen al Nou Camp.

La Maria explica que ella no es va fer del Barça, sinó que sempre ho he estat, ja que per mi és un sen-

Estic casada amb en Jaume Fàbrega i Costa i tenim dues filles, la Carla i l'Estel, de 2 i 4 anys, explica la Maria Bramon Gamell, que va néixer a Salt el 15 d'octubre de 1967 i que coneix al seu marit des que ambdós eren petits i van coincidir en els escoltes.

Membres de la Penya Blaugrana El Ter de Salt al camp de la Reial Societat.

La Maria Bramont amb Ronald Koeman a l'hotel Princesa Sofia de Barcelona l'any després que aquest jugador deixés el Barça.

timent. A casa sempre s'ha viscut el Barça, l'avi ja ho era, després els meus pares, així que jo també havia de ser-ho, com no podia ser de cap altra manera. Cal destacar que a més del matrimoni i els pares de la Maria, les seves dues filles també són sòcies del Barça des que van néixer.

De records relacionats amb el Barça, la Maria en té molts, entre els quals destaca l'assistència a la final de la Copa d'Europa que el Dream Team va guanyar a Wembley (Londres) l'any 1992, el primer desplaçament en què va seguir al club, que també va ser una final de la Copa d'Europa, en aquest cas la que el Barça va perdre a Sevilla, i el primer cop que va anar al Nou Camp, que va ser en un amistós que va jugar la selecció Argentina abans que Maradona fitxés pel F.C.Barcelona.

A més de les dues finals de la Copa d'Europa ja esmentades, la Maria i el seu marit també van anar a la que el Barça va perdre a Atenes amb el Milan, un partit que va suposar el principi de la fi del Dream Team i també de la trajectòria de Johan Cruyff com a entrenador del Barça. El matrimoni també ha anat

a dues finals de la Recopa i a un gran nombre de partits de semifinals jugats pel Barça en competicions europees.

Parlant de l'actual junta del Barça, la Maria considera que el primer any del mandat de Joan Gaspart com a president no ha estat massa positiu perquè crec que no va tenir temps per planificar la temporada, així que li dono un marge de confiança. Pel que fa a la temporada 2001-2002, es mostra convençuda que serà millor que l'anterior, ja que com a mínim veurem més bon futbol, a més, el fet que hi hagi tants jugadors nous engresca força, encara que ens caldrà tenir paciència, que és el que fa falta a la gent del Barça.

A l'hora de parlar de jugadors, la

La Maria i el seu marit, Jaume Fàbrega, en un desplaçament del Barça a París.

Maria diu que des que va al camp el que més li ha agradat és Ronald Koeman, i de la plantilla de la temporada passada en Josep Guardiola. Dels fitxatges d'aquest estiu, destaca el davanter argentí Saviola, que si fa el que sap té molt a dir en el Barça, i al defensa suec Andersson, que el dia de la presentació,

on es va viure un molt bon ambient al camp, va fer-ho molt bé i també m'havia agradat molt quan va guanyar al València la darrera final de la Champions League jugant amb el Bayern Munich.

Parlant de personalitats importants en la trajectòria del Barça, la Maria destaca Josep Lluís Núñez, a qui considera el millor president que ha tingut l'entitat, tot i que creu que s'hauria d'haver retirat 3 o 4 anys abans del que ho va fer, i Johan Cruyff, que ha estat el millor entrenador que ha tingut el club, ja que ens va fer disfrutar amb el futbol que feia l'equip, tot i que també li van sobrar els 2 últims anys.

Parlant d'entrenadors, la Maria destaca a Bobby Robson, que en un sol any va guanyar tres títols, i també a Louis Van Gaal, que és un gran tècnic, però va tenir la premsa i l'opinió pública en contra.

De les darreres eleccions celebrades pel F.C.Barcelona, diu que va votar per Joan Gaspart perquè l'alternativa de Bassat no era una opció vàlida, com tampoc ho havia estat l'Elefant Blanc durant el mandat de Núñez, ja que només sortien a criticar quan l'equip anava malament.

D'altra banda, la Maria no amaga el seu desig que el Barça guanyi tant la Champions League com la lliga el més aviat possible, ja que són els dos títols més importants que hi ha, i es mostra convençuda que la competició domèstica espanyola no seria el mateix sense la rivalitat Barça-Real Madrid. La lliga sense un d'aquests dos equips no seria el mateix ni per a uns ni per als altres. Ens necessitem, diu la Maria, que afegeix que jo visc molt aquesta rivalitat, cosa que no impedeix que tingui amics que són del Madrid.

Per acabar, la Maria creu que ha de ser molt difícil ser del Barça visquent fora de Catalunya. Si no s'és d'aquí, és molt difícil entendre aquest sentiment.

R.PONSATÍ

Ensenyament

El gener del 2000, l'Ajuntament de Salt, a instàncies d'algunes entitats del poble que treballen en el món de la solidaritat, va promoure la celebració d'una Jornada per a la Integració i la Convivència amb l'objectiu d'iniciar una anàlisi de la realitat social, una detecció de la problemàtica que es deriva de la immigració i unes línies de treball que impulsin actuacions integradores i vetllin per les actituds de convivència.

Arran d'aquesta primera jornada de reflexió sorgeix el Fòrum per a la Integració i la Convivència. Aquest ens està format per entitats, grups polítics, professionals i veïns de Salt que, agrupats en diferents comissions de treball, s'han compromès a recollir i continuar el treball iniciat en aquesta primera jornada.

La Comissió d'ensenyament del Fòrum per a la Integració i la Convivència de Salt s'ha anat reunint de forma periòdica, aconseguint una participació constant de tres escoles públiques de Salt (Farga, Pla i Veïnat), una escola concertada (Mare de Déu del Roser), l'EAP (Equip d'Assessorament Psicopedagògic) del Gironès Est, I.E.S. Vallvera, I.E.S. Salvador Espriu i representants dels col·lectius Jama Àfrica i Magrebins sense fronteres.

Com a recull del debat que s'ha dut a terme s'ha presentat a les institucions competents -Ajuntament i Departament d'Ensenyament- un llistat de mancances, dificultats i problemes per a l'escolarització de la població immigrada a Salt. Fan referència bàsicament a aspectes com: la relació família-escola, les deficiències econòmiques, l'aprenentatge de la llengua catalana, la integració, l'absentisme, l'arribada constant al llarg del curs d'alumnat d'incorporació tardana, la guetització, etc. Al llarg d'un curs escolar arriben de 100 a 150 alumnes immigrants, considerats d'incorporació tardana, que s'afegeixen a les taxes d'immigració que ja tenen les escoles.

La Comissió, juntament amb aquest

La problemàtica de l'ensenyament a Salt

Visita al zoo de Barcelona dels Casalets Infantils de Salt el 17 de juliol del 2001.

l·listat de mancances, que es transcriu a la part final d'aquest text, ha presentat també unes propostes i demandes molt concretes com: fer de Salt una zona única de matriculació i d'escolarització, augmentar els recursos (EAP, Serveis Socials, Centre d'Estimulació Precoç,...), augmentar la formació ocupacional, ampliar l'oferta de cicles formatius, vetllar per l'absentisme i actuar per paliar-lo, ..., en resum, aplicar polítiques educatives que tinguin com a objectiu suprimir la guetització i equilibrar l'escola pública i concertada.

A la darrera Assemblea General del Fòrum, l'Ajuntament va prendre el compromís de constituir la Comissió Coordinadora. En aquesta trobada se'ns anuncia que han decidit contractar una persona que assumeixi les tasques de coordinador, que serà la que farà el seguiment de tot el treball que es vagi fent i vetllarà per la connexió entre les diferents comissions i l'Ajuntament. Val a dir que aquesta persona s'incorpora a la feina sense que s'hagi formalitzat mai el contracte. En el moment de presentar les nostres demandes a l'Ajuntament ens hem assabentat que ja no existeix la figura de coordinador

i la Comissió decideix demanar entrevista amb els regidors delegats -Sra. Eva Moreno i Sr. Baldomer Gudayol- o amb l'alcalde -Sr. Jaume Torramadé- per presentar el document elaborat, però ningú no ens pot rebre perquè a les seves agendes no hi ha un forat per fer-ho.

El fet no ens sorprèn, però sí que ens indigna. L'Ajuntament impulsa el Fòrum, engresca un seguit de gent a analitzar, debatre i presentar propostes de treball i, pel que sembla, amb això dona per finalitzada la seva responsabilitat en aquest tema. La nostra Comissió, amb les dificultats que hem esmentat a l'inici de la carta, aconsegueix tirar endavant, intenta treballar amb seriositat i elaborar un document, però ningú de l'Ajuntament no ens vol escoltar, ni li interessa el que hem estat fent. I nosaltres ens preguntem quin sentit té demanar la participació i col·laboració ciutadana, si després no es pren en consideració.

Pensem que l'Ajuntament ha tingut una falta de respecte envers la Comissió d'ensenyament perquè ens sembla que teníem el dret a ser escoltats/des. Malgrat tot, s'espera que des de l'Ajuntament i el Departament d'Ensenya-

ment es doni resposta a aquestes demanades i se'n derivin accions decidides i compromeses per fer front a la problemàtica que està afectant a les escoles i instituts de Salt.

Llistat de mancances, dificultats o problemes per a l'escolarització de la població immigrada

1.- Relació família-escola:

- Dificultat per interpretar la informació que se'ls dona des de l'escola.
- Poc coneixement dels drets i deures que la família té com a part integrant de la comunitat educativa.

2.- Aspecte econòmic

- Neteja i higiene deficitària.
- Roba inadequada als canvis climàtics i/o activitats escolars.
- Alimentació poc saludable.
- No participació en les activitats escolars que suposen alguna despesa econòmica.
- Dificultat de desplaçaments quan algun/a alumne/a ha de rebre tractament d'ed. especial en algun centre fora de Salt.
- Problemes per derivar adequadament les beques d'ed. especial cap a l'activitat que es destinen. A vegades s'han utilitzat per a cobrir altres despeses familiars.

3.- Aprenentatge de la llengua catalana.

- Dèficit en l'aprenentatge de la llengua catalana en l'alumnat d'incorporació tardana.
- Sovint es considera que l'alumnat fill de famílies immigrants, que ha nascut a Catalunya, ja no té problemes lingüístics; però això no és cert, ja que el català que aprenen només l'usen en l'àmbit escolar i presenten moltes dificultats conceptuals a l'hora d'utilitzar el català com a llengua d'aprenentatge.

4.- Integració

- Formació de grups ètnics tant a dins com a fora de les escoles i els instituts.
- Manca de participació en l'oferta de lleure que es dona en l'àmbit muni-

cipal (exceptuant la ludoteca i les biblioteques).

5.- Educació Secundària Obligatoria

- Arribada d'alumnat d'I.T. sense o amb poca formació prèvia.
- Absentisme escolar i abandonament dels estudis a l'educació secundària obligatòria.

6.- Guetització

- Actualment el C.E.I.P. La Farga de Salt té un 60% d'alumnat immigrant; òbviament, no es dona cap condició favorable per a la integració.
- A la resta d'escoles la proporció va augmentant any rera any.

Demanades que la Comissió d'Ensenyament fa a:

Escoles/IES

- Pla d'acollida intern de cada escola.
- Practicar una educació intercultural per evitar la formació de grups ètnics dins l'escola.
- Apropament a les famílies.
- Informació oral, no escrita.
- A Primària, no utilitzar els/les germans/es grans com a mediadors/res. Buscar persones adultes per realitzar aquesta funció.
- Cogestionar les beques que rep la família (cartilles protegides?).
- Editar un tríptic, per a les famílies de totes les escoles de Salt, sobre informació escolar: sortides, teatre, colònies, puntualitat, roba esportiva, bata, entrevistes,... (molt visual i amb textos breus).
- Participar en els cursos de formació permanent que organitza l'ICE juntament amb el Departament d'Ensenyament, sobre temes d'educació i mediació intercultural.

Ajuntament

- Aplicar una política educativa que tingui com a objectiu suprimir la guetització i equilibrar l'escola pública i concertada.
- Facilitar a les escoles la relació d'entitats i organitzacions de Salt que treballen en el tema d'immigració.
- Creació d'un servei permanent d'in-

formació al ciutadà nouvingut amb persones que dominin les llengües foranes de més incidència a Salt.

- Oferta de lleure municipal gratuït.
- Facilitar la utilització gratuïta o a preu simbòlic de tots els recursos educatius municipals: museu, teatre,

- Ampliar l'oferta de Serveis Socials.

Ajuntament + Departament d'Ensenyament

- Aconseguir una zona única d'escolarització i una oficina única de matriculació.
- Aconseguir reduir les ratio (professorat / alumnat) per tal de poder atendre adequadament l'alumnat nouvingut.

Ajuntament + Departament de Treball

- Ampliar la formació ocupacional per a l'alumnat que no ha superat l'ESO.

Ajuntament + Departament de Benestar Social

- Crear un centre d'Estimulació Precoç en el nostre municipi.

Ensenyament

- Aplicar una política educativa que tingui com a objectiu suprimir la guetització i equilibrar l'escola pública i l'escola concertada.
- Establir una zona única d'escolarització.
- Reduir la ratio (professorat/alumnat) per tal de poder atendre adequadament l'alumnat nouvingut.
- Augmentar les places d' UEC (Unitats d'Adaptació Compartida) i ampliació de l'oferta.
- Ampliar l'oferta de cicles formatius als I.E.S. de Salt.
- Tornar a implantar el batxillerat nocturn.
- Ampliació dels professionals de l'EAP (Equip d'Assessorament Pedagògic) que actuen a Salt.: pedagogs, psicòlegs assistents socials,...
- Vetllar per l'absentisme i actuar per pal·liar-lo.

COMISSIÓ D'ENSENYAMENT DEL FÒRUM PER A LA INTEGRACIÓ I LA CONVIVÈNCIA

Curs acadèmic 2001-2002 de l'Escola d'Adults de Salt

Programa de cursos i activitats formatives

- **Preparació de la prova d'accés a la universitat per a més grans de 25 anys**

Com que es preveuen canvis molt importants en l'estructura de les proves d'accés a la universitat, es recomana a les persones interessades que es posin en contacte amb el centre per a rebre informació més detallada sobre aquest curs.

- **Graduat Escolar**

Es recorda que aquest curs 2001-2002 és l'últim per a obtenir el títol de Graduat Escolar.

La preparació es farà mitjançant mòduls trimestrals, combinant l'autoformació i les tutories d'atenció individualitzada, en horaris de matí (10 a 12) i de nit (2/4 de 8 a 2/d'11).

Requisits de matriculació: cal tenir 16 anys (abans de l'1 de gener) i portar una fotocòpia del DNI pels dos costats o passaport.

Les classes són gratuïtes. Només caldrà pagar el cost dels materials utilitzats al llarg del curs.

- **Preparació de la prova d'accés als cicles formatius de grau mitjà**

La preparació es farà mitjançant mòduls trimestrals, combinant l'autoformació i les tutories d'atenció individualitzada, en horaris de matí (10 a 12) i nit (2/4 de 8 a 2/4 d'11).

Requisits de matriculació: cal tenir 16 anys (abans de l'1 de gener) i portar una fotocòpia del DNI pels dos costats o passaport.

Les classes són gratuïtes. Només caldrà pagar el cost dels materials utilitzats al llarg del curs.

Eduardo Galeano

- **Formació bàsica instrumental**

Cursos d'alfabetització, per a aprendre a llegir i escriure.

Cursos de neolectors, per a perfeccionar la lectura, l'escriptura i el càlcul.

Cursos específics per a persones immigrades extracomunitàries, de conversa, alfabetització i neolectors.

La preparació es farà en grups reduïts en horaris de matí (1/4 de 10 a 2/4 d'11 i 2/4 d'11 a 3/4 de 12) i nit (8 a 1/4 de 10 i 1/4 de 10 a 2/4 d'11).

Requisits de matriculació: cal tenir 16 anys (abans de l'1 de gener) i portar una fotocòpia del DNI pels dos costats o passaport.

Les classes són gratuïtes. Només caldrà pagar el cost dels materials utilitzats al llarg del curs.

- **Curs d'àrab**

Per tercer any consecutiu organitzem aquest curs d'Introducció a la llengua àrab a càrrec d'una professora del Marroc, en horaris de nit (8 a 2/4 de 10).

Requisits de matriculació: cal tenir 16 anys (abans de l'1 de gener) i portar una fotocòpia del DNI pels dos costats o passaport.

Preu del curs: 12.000 pessetes (inclou classes d'octubre a juny i materials).

- **Centre d'Autoformació**

És un espai d'autoaprenentatge gratuït, obert de 10 a 12 del matí i de 2/4 de 8 a 2/4 d'11 del vespre, dotat de material audiovisual i informàtic i material bibliogràfic de consulta, que permet treballar d'una manera flexible i adaptada als horaris, necessitats i interessos de cada persona.

Es poden treballar, per exemple, els idiomes català, castellà, francès i anglès, seguir un curs de mecanografia, reforçar la preparació dels ensenyaments reglats (graduat escolar, accés als cicles formatius de grau mitjà i a la universitat, preparació per a les proves lliures per a obtenir el graduat escolar,...) o fer un reforç de la cultura general (àrees bàsiques del coneixement).

Per a més informació truqueu al telèfon 972.24.20.38

- **Ensenyaments no reglats**

El Centre ha programat diverses activitats formatives que es desenvoluparan al llarg del curs. Mensualment s'informarà del tipus i contingut de les activitats programades.

Informació i matrícules:
Del 12 al 28 de setembre, de 10 a 12 del matí i de 8 a 10 del vespre.

Inici del curs: 1 d'octubre

ESCOLA D'ADULTS DE SALT

La Gent Gran

Com que no puc estendre'm per problemes d'espai, parlaré únicament del més recordat d'aquesta sortida a terres andaluses que vam fer 53 socis del Casal de Jubilats de Salt, conduïts per un veterà i expert xòfer i assessorats en tot moment per una magnífica i preocupada guia.

El dimarts 12 de juny surt l'autocar de Salt a 2/4 de 5 del matí. Al migdia vam arribar a Elx, on vam dinar en un restaurant situat en un parc ple de palmeres abans de reprendre el viatge cap a la província de Granada, un trajecte on vam poder contemplar les muntanyes de Sierra Nevada abans d'arribar al poble d'Armillà, on vam allotjar-nos en un hotel.

L'endemà vam sortir en direcció a Granada, on al matí vam fer una visita guiada a l'Alhambra i el Generalife de més de dues hores, en el decurs de les quals el nostre guia ens va explicar un munt d'històries i llegendes. Del recorregut, on vam trobar visitants de molts països del món, cal destacar la sala del Mexuar, el patio de los Arrayanes, el patio de los Leones, el detall de l'Oratori i al fons l'Albaicín i, per acabar, el Generalife. A la tarda, després de dinar, vam reprendre el viatge cap a la Costa del Sol, on ens allotjàrem durant tres dies en un hotel de Torremolinos.

El dijous 14 de juny al matí vam visitar el poble de Mijas, que és molt atractiu pels vestigis que conserva dels 8 segles que va passar sota domini àrab, com tots els altres pobles de la zona. Cal destacar la muralla, els jardins dissenyats perquè tot l'any hi hagi flors, el mirador, l'ermita de la Virgen de la Peña, patrona de Mijas, excavada

L'Alhambra de Granada. (Foto: Ferran Márquez).

Excursió de vuit dies a Andalusia

dintre d'una roca que té també la seva llegenda. Ens va xocar molt el burro-taxi, un servei que s'utilitza per donar el volt per tot el poble. A la tarda vam visitar Marbella i Puerto Banús, localitats d'estiueig freqüentades per la jet-set mundial.

El divendres vam anar cap a Màlaga. Al matí vam visitar el castell de Gibralfaro, construït el segle XIV per protegir l'Alcazaba, la catedral i diversos racons del barri vell de la ciutat. A la tarda vam fer una excursió fins a Nerja.

El dissabte 16 de juny vam continuar el viatge cap a Ronda, localitat amb un gran atractiu cultural que vam recórrer al matí i que és especialment famosa pel bandolerisme i la tauromàquia. A la tarda vam visitar el poble de Grazalema, situat al costat de l'embassament de los Hurones i que forma part de la "ruta de los pueblos blancos" que passa per Montecorto, Gastor, Algodonalez, Setenil, Montellano, El Coronil i altres fins arribar a l'Hotel, ubicat a La Algava, a set quilòmetres de Sevilla. Després de sopar vam fer una sortida nocturna per Sevilla.

L'endemà, diumenge, vam passar tot el dia a Sevilla. Al matí vam fer una visita guiada que ens va permetre veure la Torre del Oro, la Plaza de España, el Alcázar, la Cartuja, el parque de Maria Luisa, la Giralda i la Catedral, mentre que a la tarda uns quants van anar amb vaixell pel Guadalquivir i d'altres van fer un recorregut turístic en els típics carruatges andalusos.

El dilluns 18 de juny vam anar cap a Còrdova, ciutat on ens esperava una guia que ens va acompanyar durant la visita que vam fer a la Catedral i, sobretot, a la Mezquita. Després de dinar vam reprendre el viatge en direcció a la província de Guadalajara passant pels voltants de Madrid, fins arribar a Azuqueca, on vam sopar i dormir.

L'endemà vam deixar aquest poble per anar fins a Saragossa, on vam visitar la basílica de Nostra Senyora del Pilar abans de dinar. A la tarda vam fer l'última etapa del viatge, fins arribar a Salt, després que en els vuit dies que va durar l'excursió recorréssim un total de 3.154 quilòmetres.

FERRAN MÁRQUEZ
SECRETARI DE LA JUNTA DEL CASAL

II Congreso Estatal de Personas Mayores

Com a component del Consell de la Gent Gran de Catalunya, i amb 64 delegats més, vaig assistir al II Congreso Estatal de Personas Mayores celebrat a Madrid del 20 al 23 de juny de 2001. Què, que com va anar el Congrés? Doncs mira, si t'ho agafes com si anessis d'excursió amb totes les despeses pagades, perfecte. Dinar a Calatayud, a ca la Dolores, a l'anada i tornada; alguna parada pel camí per refrescar la gola i complir amb alguna necessitat indispensable, i complementant el viatge amb panorames mai vistos per mi, des d'un autobús que et permet esplaïar-te a cor què vols. Arribem a Madrid i ens allotgem en un hotel de molta qualitat, amb menjador serveix-te tu mateix; més de 50 plats per triar amb menges per a tots els gustos i dietes, i sense compliments; allà, als àpats, tots semblàvem joves de 30 anys. Calor insuportable pel carrer, però a

l'hotel, i al Palau de Congressos, més frescos que una rosa, fins i tot massa, ja que les rageres de nas es notaven amb els canvis de temperatura. Els embussos de trànsit a Madrid són d'aquells que fan història. I amb aquella filosofia que s'ho prenen! no se sent ni una botzina; semàfor i policia i cotxes entravessats; bé, deu ser que la gent no té pressa o tenen molt assumida la dita que a palau no cal córrer. Un dia, després de la sessió del Congrés, anem a fer una visita a l'exposició que la Generalitat té muntada a Madrid; per fer uns 5 quilòmetres ens hi passem més d'una hora, sort que pel camí anem fent turisme, ja que, a poc a poc, passem per la plaça de Castilla, per la Cibeles, envoltada d'aigua i jardins, i tot de personatges il·lustres instal·lats dalt d'un pedestal a tots els encreuaments de l'avinguda de la Castellana contemplant la riuada de cotxes que

mai deurien haver somiat en vida. Ens va faltar un guia que ens alligonés pel camí. Arribem al centre cultural Conde Duque, on les autoritats catalanes ens saluden i ens fan un resum curt de l'exposició que la Generalitat ha instal·lat a l'edifici i al pati amb el títol "Cataluña hoy", perquè ens coneguin millor a Madrid i a les altres capitals de l'Estat per on passarà més tard. L'exposició tracta de l'esperit industrial i treballador del poble català i de com és fàcil d'integrar-se a Catalunya si hi ha voluntat de fer-ho; en aquest cas explicat en vídeo per persones, homes i dones, d'altres comunitats que un dia, per necessitat o per gust, varen aterrar per les nostres contrades i s'hi varen quedar. Sí, tot va a l'hora; el programa no s'altera i així es passen els 4 dies entre viatges i estada.

Com a nota crítica-curiositat, diria que a ulls profans podíem haver passat tranquil·lament per una convenció d'empresaris ben peixats que celebren un congrés. Constato també que no hi participa cap delegat amb disminucions físiques; és que a l'Estat espanyol no hi han jubilat amb dificultats de moviment, però amb el cap clar? Tampoc haurien trobat massa facilitats; ni a l'autobús, ni a l'hotel, ni al Palau de Congressos. Encara les barres arquitectòniques, i en llocs ben públics, dificulten l'accés a certes persones.

Una queixa: que en un viatge d'autobús organitzat per la Generalitat no es tingui en compte les pel·lícules que es passaran pel camí: totes en castellà. En el següent número de la revista La Farga faré un resum dels debats.

RAMON TORRAMADÉ

Sport Garage, s.a.

Reparacions - Greixatges - Neteja

SERVEI OFICIAL

VOLVO

Camions i Autobusos

Ps. Marquès de Camps, 5 - Tel. 972 23 33 11 - 17190 SALT
C/ Vilablareix, 1 (cant. C/ Montfullà) - Tel. 972 23 38 61 - 17190 SALT

FRADERA PINTORS

Passeig Josep Ma Folch i Torres, 21 - 17190 SALT
Tel. i Fax 972 23 96 66 - Mòbil: 629 73 83 18

Foto de grup dels participants a l'exposició organitzada per l'Agrupació Fotogràfica de Salt. (Foto: Àngel Vilà).

L'organització va oferir un pica-pica al públic assistent a la inauguració de l'exposició "20 per 20", feta a l'Hotel d'Entitats les Bernardes. (Foto: Àngel Vilà).

Fi d'un curs Inici de la Festa Major

Quan el mes de juliol vàrem tancar aquest número de La Farga, el de setembre, ens adonàrem que com a conseqüència de les dates establertes del nostre calendari, i en relació a la Festa Major de Salt, dos esdeveniments culturals –les dues exposicions que obririen les festes– es convertirien en l'eix principal de la nostra secció de Cultura.

El divendres dia 20 de juliol, a les 8

del vespre, s'inaugurava l'exposició del curs 2000-2001 a l'Escola Municipal de Belles Arts. El nostre alcalde i el director de l'escola, Jaume Torramadé i Lluís Mateu, respectivament, dirigiren paraules d'agraïment a l'abundant públic assistent mentre es complagueren en constatar l'èxit d'afició, participació i qualitat artística dels saltencs. Les parets de l'escola ja se'ns fan massa petites per

a penjar-hi una mostra dels treballs de cadascun dels nostres alumnes –va venir a dir en Lluís Mateu. Aproximadament mitja hora més tard, a l'Hotel d'Entitats les Bernardes, també celebraren la inauguració de la mostra de fotografies que alhora representaven un final de curs acomplert. L'exposició, organitzada per l'Agrupació Fotogràfica de Salt, i titulada "20 per 20", havia convidat a cadascun dels socis d'aquesta entitat a participar lliurement amb un dels seus treballs, ja fos en blanc i negre o en color.

HELENA OLIVELLA

Conferència sobre l'arquitecte Ricard Giralt i Casadesús

A principis d'estiu, el nostre company del consell de redacció de La Farga Agapit Alonso va oferir una conferència-col·loqui sota el títol "Qui era Ricard Giralt i Casadesús?". L'acte va tenir lloc en els locals de la Cooperativa, ubicada en el número 78 del carrer Major, i comptà amb l'assistència de nombros públic.

Cal destacar que l'arquitecte Ricard Giralt i Casadesús, pioner del Congrés d'Arquitectes dels Països Catalans (1932), va redactar un pla d'urbanització del nostre municipi que va ser aprovat el 3 de setembre de 1932 per l'aleshores govern republicà de l'Ajuntament de Salt.

Comerc
TURRÓ, S.A.

VENDA I LLOGUER DE MAQUINÀRIA I UTILLATGE PER A LA CONSTRUCCIÓ

Passeig dels Països Catalans, 56 - Tel. 972 23 37 31 - Fax 972 24 11 81 - 17190 SALT

API
núm. 218

Agència de la propietat immobiliària
Administració de finques
Gestoria administrativa

Av. Jaume I, 44 baixos - Tels. 972 20 88 54 / 972 20 13 35 - Fax 972 21 46 08 - 17001 GIRONA
Passeig Països Catalans, 147 - Tel. 972 24 44 92 - 17190 SALT

EP! Compte amb les caigudes, podem evitar fractures

Continuant amb la problemàtica de les caigudes de la gent gran, tractada en el número 182 de LA FARGA, el programa de prevenció que es desenvolupa a l'Àrea Bàsica de Salut (ABS) de Salt recull un seguit de consells i recomanacions que cal tenir presents per evitar que la caiguda es produeixi quan ens trobem a casa nostra.

Seguretat a la llar

Bona il·luminació

- Cal tenir un llum al costat del llit, fàcil d'arribar-hi.
- Encendre un llum a la nit abans d'aixecar-se.
- A la nit, sempre hi ha d'haver un llum de baix consum encès entre l'habitació i el lavabo.
- Baixar i pujar les escales amb el llum encès.

- Tenir llums a l'escala, tant a la part de dalt com a la part de baix, per evitar zones d'ombra.

Llocs lliures d'entrebancs

- Redistribuir els mobles perquè quedi lliure el pas.
- Treure les coses del terra que puguin fer entrebancar (papers, roba, sabates, cables elèctrics, joguines...).
- No posar cables elèctrics (del telèfon o de làmpares) en zones de pas.
- Si teniu gats o gossos, compte quan baixeu o pugueu escales, podrieu no veure'ls.

Evitar superfícies que rellisquin

- Evitar catifes. En el cas que en tingueu, que siguin antilliscants o bé caldrà fixar-ne les puntes i vores.
- Usar productes de neteja del terra que no facin relliscar.
- Usar materials antilliscants a les dutxes o banyeres. O bé posar una cadira de bany ortopèdica fixada

És recomanable tenir un telèfon a prop del terra en cas de caure i no poder aixecar-se.

a la banyera o dutxa.

- Evitar l'acumulació de vapor al bany; és causa freqüent de caigudes.

Instal·lació de baranes i seguretat a l'escala

- Instal·lar algun accessori de suport per entrar i sortir de la banyera amb facilitat.
- És recomanable la instal·lació de baranes de forma cilíndrica a tots dos costats de l'escala.
- És molt important la reparació de baranes, terres, esglaons i dels llums que estiguin en mal estat.
- Procurar no pujar escales plegables si esteu sols. No usar mai una cadira o tamboret com si fos una escala.

ABS SALT

BAR - RESTAURANT

L'ESTRADA

Especialitat:

Menú econòmic

Petita carta

Saló per a tot tipus de celebracions

C/ Major de Salt, 318 - Tel. 972 23 07 89 - 17190 SALT

Galvanitzats - Prelacats - Zenc - Titani - Inox - Coure

ARGILA

CANALS, TUBS
ACCESSORIS
METÀL·LICS PLUVIALS

ARGILA CONSTRUCCIÓ DE CANALS, S.L.

Tarragona, 12 - Tel. 972 24 49 00 - 17181 ARGILAVIVA (Girona)

Mestre Maner, 14 - Tel. 972 26 99 61 - 17800 OLOT (Girona)

CB[®]

Major, 29 - SALT

cb.sabaters.com

25 anys a Salt!
Gràcies a tothom!

Tothom sap, poc més o menys, quin arbre és l'acàcia; si dius robínia, seran molts els que dubtaran d'aquest mot. Doncs bé, l'arbre que tothom coneix com acàcia en tots els ambients on popularment se'n parla, siguin forestals, asserradores i fins i tot en el llistat d'arbres catalogats de l'Ajuntament de Salt, en realitat és una robínia. Segurament que el malentès ja ve del moment de la introducció al nostre país –la robínia procedeix del nord d'Amèrica, en botànica també se l'anomena falsa acàcia-. L'acàcia i la robínia no són de la mateixa família ni s'assemblen en res: un arbre de la família de l'acàcia ver-tadera, la més coneguda a casa nostra, és la popular mimosa, que amb els seus pomells d'un groc intens i olorosos esclata a finals d'hivern amb tot el seu esplendor; és una representant d'acàcia de les moltes varietats que viuen als tròpics de tots els continents.

Arbres catalogats a Salt

Acàcia i robínia

La robínia és un arbre molt estès per Salt, així com per extenses zones d'Europa, arriba fins els 25 metres d'alçada i es diu que pot arribar als 300 anys de vida. Ens el trobarem per carrers, places i jardins, pel camp i, sobretot, a les Deveses, i la filera més llarga la podem veure fent partió entre la carretera de Bescanó i els camps de cal Marquès. La robínia és un arbre vistós d'un verd agradable i quan floreix esclata amb penjolls de flors blanques molt atractives i oloroses, cosa que devia fer que fos importada com a ornament de jardins i carrers i que després s'escampés espontàniament per la facilitat que té per reproduir-se: per rebrols que escampen les arrels i per les milers de llavors, llegums que maduren a la tardor i que els ocells o el mateix home han anat escampant.

Els entesos –suposo que teòrics– parlen de la qualitat de la fusta de la robínia, usada en ebenisteria; la veritat, però, és que poques vegades n'he vist de mobles d'aquesta fusta i quan ho he fet eren bancs i taules per a l'exterior. Aquesta fusta té molta duresa i per tant és de bon polir i també és resistent a la humitat, però el seu color groc amb vetes negres es desdii molt del que ha de ser una fusta decorativa per a mobles, que requereix una textura de color sense estridències.

RAMON TORRAMADÉ

Robínia. Fulles compostes imparipinnades, amb dues estípules transformades en espines. a. Flor papilionàcia blanca. b. Llegum comprimit.

16

L'Onze de Setembre

Han passat 25 anys d'aquell primer onze de setembre que, després dels 40 anys de repressió i prohibició pel règim franquista, es va celebrar de nou a Sant Boi el 1976. A l'any següent, a Barcelona es va fer el ple, diuen que un milió de persones de tots colors, barrejats, n'omplien els carrers: el nombre és el de menys, el que comptava era l'esperit reivindicatiu i els anhels de pau i llibertat. Tocàvem el cel amb la mà; totes les renúncies i totes les pors les veiem soterrades sota una llosa al Valle de los Caídos. Quanta innocència! Si mirem la història i sobretot ens fixem amb Ferran VII, sabrem de juraments i promeses incomplides, que sota la pressió dels interessos del poder han estat sempre per sobre els desitjos dels pobles, i per això contínuament se'ns recomana que mirem el futur. El passat pot portar remordiments, millor deixar-lo en blanc, oblidar-lo, així els nostres governants podran escampar als quatre vents que, gràcies a la seva política, Catalunya va bé. I com a ciutadans obedients, continuarem ensopegant en la mateixa pedra sempre que calgui (almenys cada 4 anys).

Han passat 25 anys d'aquell setembre reivindicatiu per anar a parar al pur folklore de festa major. Xocolatada al Pati dels Tarongers amb siris i troians fent-se la gara-gara. Per al poble, sardanes. La dita popular ja diu que ens mereixem el govern que tenim, que qui tolera és que accepta. Una altra diu que contra la força no hi ha resistència que valgui; aquesta deu ser la clau per governar aferant-se a la majoria silenciosa que els permet -copiant l'antiga xerrameca dels xarlatans de mercader-nos empassar garses per perdius. El franquisme, amb més duresa i repressió, va reprimir l'Onze de Setembre. Ara presumim de democràcia, però ja n'hi ha que se'n cuiden -des de Catalunya mateix-, que ens oblidem d'aquesta Diada per reclamar estatuts nostrats. Al Govern de la Generalitat s'hi han instal·lat uns polítics sucursalistes -amb tota la legitimitat atorgada per les urnes, això sí- que a l'hora de vendre el producte actuen segons les fires: a Madrid, mantes; a Barcelona, paraigües; el que més convingui als seus negocis; Catalunya els serveix de vehicle. Tampoc s'hi veu cap voluntat, per més que s'esgargamellin, els governs a l'ombra. Cap goig en podem esperar. Tot i aquests comportaments claudicants, hem de tenir l'esperança d'un dia millor i no defallir; fem de formiga amb la vista posada en l'horitzó amb una bandera reivindicativa al balcó com a símbol de catalanitat. Demostrarem que volem ser per recuperar la nostra identitat com a poble diferenciat.

R. TORRAMADÉ

Piragüisme i sostenibilitat

El passat 8 de juliol es va celebrar la versió reduïda de MERCATAVENTURA que enguany es va limitar als esports d'aigua: rafting, piragüisme i tirolina. No ha de ser aquest el lloc per fer una valoració de la celebració d'aquesta activitat, ni tampoc jo sóc la persona més adequada per fer-ho, ja que hi ha altres mecanismes i altres persones que els hi correspon d'una manera molt més directa treure'n les conclusions que pertoquen. Tanmateix, del desenvolupament d'aquestes activitats en resulten unes consideracions o reflexions que a través del títol ja es poden intuir.

El desplegament logístic relacionat amb aquests esports l'ha portat a terme una empresa de Sort especialitzada en els esports d'aventura que desenvolupa la seva activitat en les aigües braves de la Noguera Pallaresa. Aquest tipus d'empreses disposen d'una quantitat important de treballadors, que normalment dediquen la temporada d'estiu (maig-octubre) als esports d'aigua i la temporada d'hivern (novembre-abril) als esports de neu i de muntanya. Al poble de Sort, així com a Rialb i Llavorsí, s'aplega un important volum d'empreses de les matei-

xes característiques que donen feina a un percentatge cada vegada més important de joves pallaresos que, sense la irrupció dels esports d'aventura, haurien tingut molt compromès el seu futur professional dintre la seva comarca. A banda d'aquests llocs de treball directe que propicien els esports d'aventura, hi ha tot un ventall de serveis que es beneficien de l'important moviment de persones que arriben a Sort, Rialb i Llavorsí disposats a fer un viatge amb rafting o fer un descens amb piragua. Els càmpings, hotels, restaurants i comerç en general obté uns beneficis econòmics que depenen en bona part de les activitats que es desenvolupen per les aigües de la Noguera Pallaresa.

Tanmateix, aquesta situació no ha estat exempta de dificultats. La Noguera Pallaresa no sempre ha tingut aigua suficient per poder-hi lliscar les piragües i els raftings. L'aigua de la Noguera era segrestada pels embassaments, els canals i les centrals hidrolèctriques, i aquesta circumstància impedia el pas d'aigua suficient per realitzar aquest tipus d'activitats. La pressió de les persones que veien la possibilitat d'utilit-

zar l'aigua per altres usos econòmics relacionats amb els esports d'aigües braves, va fer possible poder arribar a un pacte pel qual a determinades hores del dia i durant una determinada època de l'any, els embassaments deixessin anar aigua suficient per poder practicar aquests esports. Òbviament el principal beneficiat d'aquest pacte ha estat el mateix riu, atès que el seu cabal manté una regularitat i permet la seva explotació d'una manera raonable i sostenible, ja que l'impacte ambiental d'aquestes activitats és mínim, sobretot si el comparem amb altres tipus d'explotacions econòmiques que deixen un impacte molt més agressiu i permanent.

Les dues edicions de MERCATAVENTURA han demostrat que el riu Ter també permet el desplegament d'activitats d'aigua. Aleshores seria possible arribar a un pacte a través del qual durant unes determinades hores i durant una època concreta de l'any el riu pogués portar aigua suficient per permetre l'establiment d'empreses capaces de desplegar-hi esports d'aigua? Si fos possible, l'aigua i el riu revertirien en benefici de moltes més persones i ens ajudaria a viure el riu de cara i no d'esquenes.

ANDREU BOVER

Esports

Club Petanca Salt

Com cada estiu, la calor i les vacances minven les ganes d'organitzar concursos. Aquest mes de juliol, però, el nostre club ha participat en les eliminatòries per als Campionats de Catalunya femenins celebrats a Parets del Vallès. Les nostres jugadores Dolors Espinosa, Montse Espinosa i Tina Molas van passar les primeres rondes, però van caure eliminades el segon dia de les proves.

També van participar a les XII Hores del Club Petanca Anglès dos equips del nostre club, un format per Toni Ortiz, Xevi Bohigas, Josep Ros i Marc Fauchs i l'altre per Lluís Roca, Josep Jorquera, Pere Palou i Josep Boó. Cal dir que la prova es va haver de suspendre a causa d'una forta tem-

pesta que va fer que plugués tota la nit.

El dia 21 de juliol vàrem celebrar a les pistes del Club Petanca Salt la desena edició de les XII Hores Internacionals Fèmines. El campionat es va inaugurar amb la presència dels equips participants -un total de 17, formats per 4 jugadores cadascun- i la interpretació dels himnes de Catalunya i França, un acte que va comptar amb l'assistència, entre d'altres personalitats, de l'alcalde de Salt, Jaume Torramadé, i del delegat d'Esports de la Diputació de Girona, Joan Canals, que van donar la benvinguda a les jugadores. A continuació es va fer un piccolabis al local del Casal i a les 8 del vespre s'iniciava el campionat,

que va durar tota la nit, fins a les 8 del matí de l'endemà. El campionat va guanyar-lo l'equip d'Anglès i les jugadores del nostre club millor classificades van ser Antonia Espinosa, Antonia Curt, Maria González i Magda Vila, que van aconseguir el quart lloc. El representant de la Diputació i els presidents del Casal i del Club Petanca Salt van encarregar-se de repartir els trofeus als equips guanyadors, així com un record a totes les jugadores que participaren en el torneig.

JOSEP BOÓ

18

*Cortinatges
Vilà*
Sta. Eugènia, 213 Girona
Tel. 972 23 45 70

C/ Francesc Macià, 26
Tel. 972 23 07 89
17190 SALT

Frigorífics del Ter, s.a.

Escorxador general frigorífic
i sala d'especejament núm. 10.4125/cat-10.03930/ge

C/ Major, 419 - Tel. 972 23 31 11 - Fax 972 24 45 18 - 17190 SALT
Télex 56204 FTER-E - Apartat Correus, 239 - 17080 GIRONA

Informació municipal

Lista de naixements, defuncions i casaments a Salt

Del 15 de maig al 15 de juliol de 2001

Naixements

Joan González Serrano (16 de maig)
Fàtima Brigach (16 de maig)
Sònia Sánchez Camós (18 de maig)
Sarah Torres Masferrer (19 de maig)
Iman El Kichouhi (19 de maig)
Melanie Batista Pérez (21 de maig)
Mahamadou Sawaneh (24 de maig)
Maria Valverde Mayayo (27 de maig)
Àlex Ferrer Cos (1 de juny)
Gerard Martorell Franco (3 de juny)
Cristina Gutiérrez García (4 de juny)
Sílvia Fenés Vivancos (5 de juny)
Óscar García Fuentes (5 de juny)
Laia Sabater Llahí (5 de juny)
Hamza Khouri (8 de juny)
Noelia Yáñez García (9 de juny)
Manel Romero Mir (9 de juny)
Miriam Konteh (10 de juny)
Ferran Pérez García (10 de juny)
Yasmina Boujlan (10 de juny)
Àlex Portillo González (11 de juny)
Ramon Solano Fernández (11 de juny)
Francisco-Manuel Aibar Castell (11 de juny)
Orokiatou Manneh (12 de juny)
Yuska Jaatit (14 de juny)
Aleix Oviedo Geli (15 de juny)
Ibraïma Touray (15 de juny)
Ivan Dimailig Pizarroso (15 de juny)
Laura Martín Ortega (16 de juny)
Salahaddin Jarari (18 de juny)
Adrià Torondel González (20 de juny)
Fatoumata Kaira (26 de juny)
Visal Elbarrahmouni (26 de juny)
Ilham Izmar (27 de juny)
Àlex Sanmarti Rodríguez (30 de juny)
Lobna El Arguoui (3 de juliol)
Andrea Raya Pérez (4 de juliol)
Miguel García Cáceres (4 de juliol)
Iman El Harouni (10 de juliol)

Anna Escaño Rodríguez (11 de juliol)
Héctor Fernández Satorra (11 de juliol)
Izan Porras Pernas (12 de juliol)
Rubén Ponce Antequera (13 de juliol)
Brian Serrano Nogueira (14 de juliol)
Marian Navarrete Lara (14 de juliol)

Defuncions

Josep Ventura Puigdemont (15 de maig)
Montserrat Mallorquí Cruañas (20 de maig)
Eloisa Alonso Ruiz (24 de maig)
Maria Muriel Cea (28 de maig)
Cristóbal Martí Ferris (30 de maig)
Mercè Gelada Mollera (6 de juny)
Dolors Batallé Puig (8 de juny)
José Fernández Maubens (8 de juny)
Mercè Pubill Escudé (16 de juny)
Francesc Peracaula Tráfach (20 de juny)
Bernardino Sanz Martínez (24 de juny)
Antonio Manotas Pozo (24 de juny)
Josefa Solís Calderón (24 de juny)
Josefa Simarro López (25 de juny)
Socorro Real Santos (25 de juny)
Maria Carbó Ciurana (26 de juny)
Jaume Bonet Cortina (8 de juliol)
Rosa Badosa Heras (12 de juliol)
Soledad Castro Jiménez (14 de juliol)
Carme Reixach Vilanova (14 de juliol)

Casaments

Chakib Halova i Maria Teresa López Yagüe (25 de maig)
Marcos Pineda Guardiola i Cristina Mora Sánchez (26 de maig)
Jaume Santana Fàbregas i Maria Carme Fortià (16 de juny)
Pedro Salazar Baena i Maria Carmen Fuentes Vivancos (7 de juliol)
Germán Larruy Ramo i Maria del Carmen García Jiménez (14 de juliol)
Ferran Campos Peiris i Pilar Lara Arribas (14 de juliol)
Jesús-Raul González Gómez i Núria Muñoz Guerra (16 de juliol)

Acolliment de nois i noies saharauís

Nou nois i noies saharauís han passat l'estiu acollits a casa de famílies de Salt i Bescanó en el marc d'un programa organitzat per l'ACAPS, Associació Catalana d'Ajuda al Poble Saharauí de Salt-Bescanó. Els infants van ser rebuts el 5 de juliol per l'alcalde de Salt, que els va lliurar un petit obsequi.

Conveni entre l'Ajuntament i el Consorci de Transport Sanitari de Girona

L'Ajuntament de Salt i el Consorci de Transport Sanitari de la Regió de Girona van signar el passat 18 de juliol un conveni de col·laboració pel qual l'Ajuntament cedeix a l'esmentada entitat el local situat a l'edifici del centre comercial Consum perquè sigui utilitzat com a base d'operacions d'una de les ambulàncies del Consorci.

estació servei CLAU, S.A.

Gasolina Súper - Sense plom (95 i 98)
Gasoil "A" i "C" - Petrolí per a estufes
Rentacotxes automàtic
Olis recanvis

Ctra. Nacional 141, km. 110 - Tel. 972 44 03 03 - 17162 BESCANÓ
Països Catalans, 57 - Tel. 972 24 05 64
Marquès de Camps, 79 - Tel. 972 24 27 50 - 17190 SALT

SERRALLERIA

 Lluís Valentí, S.L.

Ferro i Alumini

C/ Lluís Moreno, 11 - Tel. 972 23 75 00 - 17190 SALT

Els Casalets de Salt fan rètols per senyalitzar les Deveses

El propassat 27 de juliol els Casalets infantils de l'Ajuntament de Salt van lliurar al Servei d'Estudis i Recerca de Salt (SERS) diversos rètols indicatius per a les Deveses que han elaborat els infants que hi participen.

Els rètols es van elaborar després que la primera setmana de juliol els mateixos infants van participar en una sortida per les Deveses en la qual es van identificar els espais on feia falta senyalització.

Noves tanques per impedir l'accés de vehicles a les Deveses de Salt

Unes noves tanques de fusta han estat instal·lades a finals de juliol en alguns dels camins de les Deveses de Salt per impedir l'accés als vehicles no autoritzats. Les tanques han estat elaborades pels alumnes del pretaller de fusteria.

Cartes a La faRga

Camins i corriols

Una diversitat de camins i corriols s'estenien com una xarxa en totes direccions a partir d'un nucli de població que comunicaven entre pobles, masies, camps o boscos. La despoblació de moltes masies i fins algun poble sencer ha fet que molts d'aquests camins es perdessin; d'altres, els grups d'excursionistes, caçadors i altres usuaris en van mantenint l'itinerari.

Salt no podia ser d'altra manera. Encara que el seu terme és petit –poques masies i menys boscos–, els camins radials del poble sortien en totes direccions, fins i tot creuant el riu Ter: Sant Gregori amb el pas d'en Prats i el camí de les Cases Noves, el camí d'Amer, el de Bescanó, el de Montfullà i Vilablareix, el del Sitjar per anar al Perelló, el del Perelló que, a més d'anar a aquest nucli també menava cap a Palau, i no parlem de Santa Eugènia, que de camins que ens hi relacionaven n'hi havia més d'un. Tots aquests camins, com que a més de la distància també, o principalment, comunicaven amb els camps de conreu, eren d'ús freqüent i eren els mateixos pagesos i traginers els que en tenien cura.

L'expansió urbanística i els vehicles motoritzats han canviat tot el panorama. L'asfalt ha marcat uns camins principals i la resta s'han mig perdut si la urbanització no se'ls ha engolits; alguns però, continuen marcant el seu espai físic i com que eren camins de domini públic s'haurien de recuperar, encara que només fos perquè en quedi constància com a propietat municipal, perquè, si no, a poc a poc algun propietari llindant se'ls pot fer seus.

Tot això ve perquè a l'alçada de can Cuní, al camí del Perelló, després d'algun intent de barrar el pas, ara hi ha aparegut una tanca amb un rètol que només autoritza el pas de vehicles agrícoles i bicicletes, molt semblant a les que l'Ajuntament de Salt ha posat per tancar alguns camins de les Deveses.

Quan vas cap a l'est, tant li fa que vagis pels Països Catalans com per l'entrada de l'autopista, a certes hores tot està col·lapsat. Per què no s'acondiciona el camí del Perelló, que tindria sortida pel Mas Gri, encara que fos de direcció única i que desembossaria molt de trànsit? Els polítics de l'Ajuntament de Salt tenen la paraula.

CAMINA MIRA I OBSERVA

L'ensenyament a Salt

Jo penso que les revistes locals són interessants perquè poden reflectir temes locals que a d'altres mitjans de comunicació no els poden semblar prou rellevants. Ara mateix a Salt hi ha força moviment en temes d'ensenyament; potser no són gaire diferents d'altres llocs, però, com a propis, els hauríem de sentir més. Què passa amb l'ensenyament a l'escola pública? Sembla que no se li acaba de dedicar els recursos necessaris, i tant les mancances d'aules com de personal fan que el nivell educatiu no sigui el que caldria i, vés a saber, potser a les autoritats responsables ja els va bè. Falten aules?, posem-hi barracons; arriben nous alumnes amb una alfabetització zero?, inscrivim-los que els mestres ja s'espavilaran!

Segurament que l'escola no és més que un reflex de la societat. El que més té, més disponibilitats acapara, i així l'escola pública va quedant relegada mentre l'administració va engreixant les escoles d'èlit amb la manipulació de qui és part i jutge. Encara que jo diria que més que la massificació a les aules, el pitjor és aquesta falta de respecte que es permet als alumnes envers els mestres. Insults de tota mena fins arribar a les agressions, enredant a classe, espatllant la lliçó. Amb quina moral, vocacional o no, s'enfronten els mestres a aquesta situació? No ho sé, n'hi ha per dir-los: per a vosaltres va el pollastre i ja us ho fareu.

Ben mirat, potser és aquest l'ensenyament que cal per crear números i no persones en aquest món encarat a la globalització del consum; si penséssim gaire potser distorsionariem el programa que ens tenen marcat els amos del món i caldria reclutar més policia.

UN AVI D'ALUMNE

Gastronomia

Menjar d'estiu

Durant aquest temps l'horta ens ofereix el bo i millor dels seus fruits. Tomates, pebrots i albergínies estan en la seva plenitud. Aprofitem-ho.

Carn amb samfaina **Albergínies gratinades al forn**

Ingredients (per a 4 persones):

Pit i vena de coll de xai, 6 tomates madures i grosses, 2 albergínies, 1 pebrot vermell, sal, sucre, oli i conyac.

Preparació

- Feu tallar el pit i la vena de coll a talls. Compteu uns quatre o cinc talls per a cada comensal.
- Talleu a daus gruixuts les albergínies, poseu-les amb sal i una mica d'aigua una mitja hora perquè no piquin, esbandiu-les i escorreu-les. Talleu el pebrot a tires.
- Poseu oli en una paella, fregiu-hi les tires de pebrot i reserveu-les. Fregiu també els daus d'albergínia i reserveu-los.
- Fregiu el xai en una cassola, salpebreu-lo, poseu-hi un polset de canyella i al cim de tot col.loqueu-hi les tires de pebrot fregides.
- Ratlleu la polpa de les tomates madures, tireu-la al damunt de la carn i el pebrot fent per manera que quedi tot cobert per la tomata, afegiu-hi dues cullerades de sucre i poseu-ho al foc a coure a poc a poc. Quan faci una mitja hora que cogui, és a dir, quan el xai ja comenci a ser tou, incorporeu-hi l'albergínia i un didal de bon conyac i que torni a fer la xup-xup una mitja hora.
- El mateix plat també es pot fer amb conill, que per anar bé ha de ser petitet.

Ingredients (per a 4 persones)

8 albergínies (4, si són grosses), 4 ous, 2 grans d'all, 25 g de pa engrunat, una tasseta de llet, oli i sal.

Preparació

- Talleu les albergínies a daus gruixuts, poseu-les en sal i aigua mitja hora, esbandiu-les i escorreu-les. Peleu els alls i piqueu-los en el morter. Mulleu les engrunes de pa en la llet i barregeu-les amb els alls. Ha de quedar una pasta.
- Fregiu les albergínies, poseu-les damunt d'un paper absorbent a fi que perdin l'excés d'oli i col.loqueu-les en una plata d'anar al forn.
- Bateu els ous, afegiu-hi una mica de sal i barregeu-los amb la pasta d'all i pa mullat amb llet. Cobriu les albergínies amb aquesta barreja i poseu-ho a gratinar al forn moderat. Quan estigui daurat, ja es pot menjar. Bon profit!

MARIA CARMÉ BOVER I CALVO

21

OPEL

Gudayol Auto-Taller, S.A.

Exposició i Venda: c/ Major, 156
Telèfon: 972 24 20 43 - 630912481
E-mail: gudayol@grn.es
Horari: de dilluns a dissabte de 10 a 1 i de 5 a 8

Servei Oficial: c/ Mercè Rodoreda, 13
Telèfons 972 24 37 49
Grua 24 hores 907 20 62 30
Horari: de dilluns a divendres de 9 a 1 i de 3 a 8
Dissabte al matí obert de 10 a 1

GRAN PROMOCIÓ
Grans Ofertes en venda de Cotxes i Serveis
Vine a la nostra exposició i veuràs els
avantatges de comprar un Opel a Salt

70^e
Aniversari
1928-1998

També ens podeu trobar a Internet: <http://www.grn.es/gudayol>

Festa Major de Salt 2001

Plantada de gegants.

El pregoner amb guitarra.

El símbol de la Festa Major: la sardana.

Simultànies Festa Major 2001.

Els aizkolaris bascos van demostrar la seva força i habilitat aixecant peses, fent anar la destral, amb el xerrac i amb la motoserra.

El concert de la Principal de la Bisbal va omplir el pati de la Farga.

Residencial Maçana

Cases amb jardí

El gran SALT de la teva vida!

- Gran sala-estar
- Cuina equipada
- Estudi i 4 dormitoris
- 2 banys i lavabo
- Garatge a planta baixa
- Acabats de qualitat
- Preinstal·lació fibra òptica

Planta Baixa

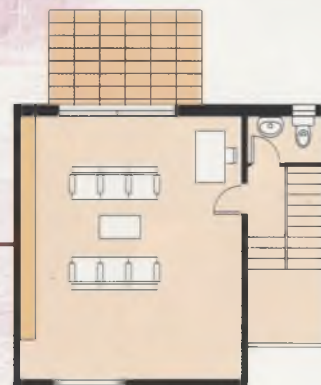
Casa MITGERA

Sup. construïda: 242,39 m²

Planta Primera

Planta Sota Coberta

Promoció: ■
C. Dr. Ferran / c. Prat de la Riba
Altres promocions
de Residencial Maçana ■

INFORMACIÓ I VENDA:

EUGESA
CONSTRUCTORA • IMMOBILIÀRIA

Carrer Major, 182 - SALT

☎ 972 235 561

PROMOU:

Residencial
Maçana
SOCIETAT LIMITADA

PROCAM
Grup Immobiliari CAIXA CATALUNYA